

Rzeszów, 2022-07-13

WOJEWODA PODKARPACKI

ul. Grunwaldzka 15, 35-959 Rzeszów

I-III.7821.7.2022

DECYZJA

Działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, z późn. zm.),

po rozpatrzeniu

odwołania Wójta Gminy Łańcut, od decyzji Starosty Łańcuckiego Nr 5/22 z dnia 09.05.2022 r., znak: AB-II.6740.22.2022, zezwalającej na realizację inwestycji drogowej pn.: „*Budowa drogi gminnej publicznej Albigowa - Granice w km 0+000,00 - 2+577,39 wraz z budową i przebudową infrastruktury technicznej*”,

**uchylam zaskarżoną decyzję w całości
i umarzam postępowanie organu I instancji w całości.**

Uzasadnienie

Pismem z dnia 02.03.2022 r. (data wpływu do Kancelarii Ogólnej Starostwa Łańcuckiego: 07.03.2022 r.) Wójt Gminy Łańcut, reprezentowany przez pełnomocnika – Pana _____ zwrócił się do Starosty Łańcuckiego z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania pn.: „*Budowa drogi gminnej*”

publicznej klasy „D” – dojazdowej Albigowa – Granice km 0+000,00 - 2+577,39 wraz z budową i przebudową infrastruktury technicznej w m. Albigowa”.

W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego Starosta Łańcucki wydał decyzję Nr 5/22 z dnia 09.05.2022 r., znak: AB-II.6740.22.2022, którą zezwolił na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa drogi gminnej publicznej Albigowa - Granice w km 0+000,00 - 2+577,39 wraz z budową i przebudową infrastruktury technicznej”.

Odwołanie od powyższej decyzji pismem z dnia 23.05.2022 r. (również data osobistego złożenia pisma w Kancelarii Ogólnej Starostwa Łańcuckiego) wniósł Wójt Gminy Łańcut.

Uzasadniając wniesione odwołanie skarżący wskazał, że cyt. „W ocenie Wnioskodawcy zatwierdzona decyzją linia podziałowa działek o numerach 3243/5, 3243/3 i 3236 w miejscowości Albigowa została przyjęta zbyt szeroko, skutkując tym samym wywłaszczeniem nieruchomości w zbędnym zakresie. Decyzja w tym zakresie powinna zostać skorygowana”.

W trakcie prowadzonego przez Wojewodę Podkarpackiego postępowania odwoławczego do tut. Organu wpłynęło pismo inwestora z dnia 05.07.2022 r. (data wpływu: 06.07.2022 r.), w którym poinformowano, że cyt. „Niniejszym cofam wniosek z dnia 2.03.2022r. o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pod „Budowa drogi gminnej publicznej Albigowa – Granice w km 0+000 – 2+577,39 wraz z budową i przebudową infrastruktury technicznej” w miejscowości Albigowa. W konsekwencji powyższego, wnoszę o uchylenie decyzji Starosty Łańcuckiego z dnia 9.05.2022r., Nr 5/22 w całości i umorzenie postępowania w sprawie”.

Rozpatrując przedmiotową sprawę w trybie odwoławczym oraz analizując zgromadzone w tej sprawie dokumenty stwierdzam, że zaskarżona decyzja Starosty Łańcuckiego nie może pozostać w obrocie prawnym z przyczyn, które tut. Organ wziął również pod uwagę z urzędu.

Z dyspozycji art. 105 § 1 Kpa wynika, że gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Natomiast przepis art. 105 § 2 Kpa stanowi, iż organ administracji publicznej może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało

wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym.

Zapisy art. 105 Kpa kładą więc jednoznacznie akcent nie na przeszkodę w prowadzeniu postępowania, lecz na bezprzedmiotowość, czyli brak przedmiotu postępowania administracyjnego. Poglądy na istotę umorzenia postępowania administracyjnego są zatem uwarunkowane przez stanowisko wobec samego przedmiotu postępowania administracyjnego. W piśmiennictwie na ogół przyjmuje się, że przedmiotem ogólnego postępowania administracyjnego jest sprawa administracyjna w rozumieniu art. 1 pkt 1 Kpa.

Skoro przedmiotem jest sprawa administracyjna, toteż postępowanie staje się bezprzedmiotowe wówczas, gdy sprawa, która miała być załatwiona decyzją administracyjną nie miała tego charakteru przed datą wszczęcia postępowania lub utraciła ten charakter w jego toku (por. M. Jaśkowska i A. Wróbel w: *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, LEX i cytowana tam literatura). Zatem bezprzedmiotowość postępowania ma miejsce wówczas, gdy odpadła jedna z konstytutywnych cech sprawy administracyjnej.

Sprawę administracyjną określają elementy podmiotowe i przedmiotowe. Brak któregośkolwiek z nich uzasadnia pogląd o bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego. Inaczej mówiąc, brak podstaw prawnych lub faktycznych, materialnych lub procesowych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy powoduje brak przedmiotu postępowania. W świetle orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego bezprzedmiotowość postępowania rozumiana jest jako brak przedmiotu postępowania. Tym przedmiotem jest zaś konkretna sprawa, w której organ administracji publicznej jest władny i jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu. Podkreślić należy, że umorzenie postępowania z powodu bezprzedmiotowości jest obligatoryjne oraz, że decyzja o umorzeniu postępowania nie rozstrzyga o materialnoprawnych uprawnieniach i obowiązkach stron i jest równoznaczna z brakiem przesłanek do merytorycznego orzekania, co do istoty sprawy oraz kończy jej zawisłość w danej instancji.

W tym miejscu należy przypomnieć i wyjaśnić, że postępowanie administracyjne wszczynają na żądanie strony lub z urzędu (art. 61 § 1 Kpa). O tym, z czyjej inicjatywy postępowanie może być uruchomione, rozstrzygają przepisy prawa odnoszące się do określonych kategorii spraw. W odniesieniu do decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej ustawodawca w ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych

zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 176) wyraźnie wskazuje, że do wszczęcia postępowania konieczny jest wniosek właściwego zarządcy drogi (art. 11a ust. 1 i art. 11b ust. 1).

Jak wskazuje się w piśmiennictwie i orzecznictwie (por. M. Romańska. art. 61 w: *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz.*, Wolters Kluwer, 2015 r.; por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 13.10.2010 r., sygn. akt II SA/Gd 586/10), zasada dyspozycyjności obowiązuje przede wszystkim w postępowaniach administracyjnych, które mogą zostać wszczęte wyłącznie na wniosek jednostki, a oznacza to, że jednostka, podejmując decyzję o wszczęciu postępowania administracyjnego, staje się gospodarzem i dysponentem tego postępowania. W związku z tym strona – inwestor – może również cofnąć wniosek w każdym momencie, aż do czasu zakończenia postępowania decyzją ostateczną. Dalsze prowadzenie postępowania byłoby w takim przypadku działaniem z urzędu, a ono w postępowaniach określanych jako wnioskowe jest zakazane w art. 61 § 2 Kpa.

Konsekwencją wycofania wniosku o wszczęcie postępowania (czyli w omawianej sytuacji wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej) jest umorzenie postępowania. W art. 105 § 1 Kpa wskazano, że w sytuacji, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Według poglądu, który wydaje się przeważać w orzecznictwie, cofnięcie przez stronę wniosku o wszczęcie postępowania powoduje umorzenie postępowania na podstawie art. 105 § 1 Kpa. Wskazuje się, że ograniczenia dotyczące umorzenia zawarte w art. 105 § 2 Kpa (brak sprzeciwu pozostałych stron wobec umorzenia oraz brak sprzeczności umorzenia z interesem społecznym) dotyczą sytuacji, w której strona inicjująca postępowanie żąda następnie jego umorzenia, nie cofając wniosku o wszczęcie postępowania (zob. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 04.08.2011 r., sygn. akt I OSK 1397/10; z dnia 09.03.2012 r., sygn. akt I OSK 394/11; z dnia 28.06.2012 r., sygn. akt II OSK 551/11; z dnia 11.10.2017 r., sygn. akt I OSK 893/17).

Podsumowując powyższe wywnioskować można, że przepis art. 105 § 2 Kpa ma bardzo ograniczony zakres zastosowania. Znajdzie on zastosowanie jedynie wówczas, gdy postępowanie w określonej sprawie może być prowadzone zarówno z urzędu jak i z inicjatywy innej - poza wnioskodawcą - strony (np. postępowanie w sprawie rozgraniczenia nieruchomości). Nie będzie zaś miał zastosowania w przypadku spraw

rozpatrywanych wyłącznie na wniosek (np. postępowanie w sprawie pozwolenia na budowę). Tu cofnięcie wniosku rodzi skutek określony w art. 105 § 1 Kpa.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że pismem z dnia 02.03.2022 r. Wójt Gminy Łańcut, jako właściwy zarządca drogi, zwrócił się do Starosty Łańcuckiego z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania pn.: pn.: „Budowa drogi gminnej publicznej klasy „D” – dojazdowej Albigowa – Granice km 0+000,00 - 2+577,39 wraz z budową i przebudową infrastruktury technicznej w m. Albigowa”.

Po wydaniu przez organ I instancji decyzji zezwalającej na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, w trakcie trwającego postępowania odwoławczego, pismem z dnia 05.07.2022 r., Wójt Gminy Łańcut zwrócił się z prośbą o wycofanie wniosku, uchylenie decyzji Starosty Łańcuckiego oraz umorzenie postępowania.

Mając na uwadze powyższe oraz biorąc pod uwagę wcześniejszą część niniejszego uzasadnienia, Wojewoda Podkarpacki zobowiązany jest do uwzględnienia pisma zarządcy drogi z dnia 05.07.2022 r. wycofującego pierwotny wniosek o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej i tym samym umorzenia postępowania prowadzonego przez organ I instancji jako bezprzedmiotowego. Z tych samych względów decyzja Starosty Łańcuckiego Nr 5/22 z dnia 09.05.2022 r., znak: AB-II.6740.22.2022, nie może pozostać w obrocie prawnym i podlega uchyleniu w całości.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji niniejszej decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na podstawie art. 3 § 2 pkt 1, art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30.08.2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r., poz. 329, z późn. zm.) stronie przysługuje prawo do złożenia skargi. Strony mogą zaskarżyć niniejszą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w Rzeszowie na adres: ul. Grunwaldzka 15, 35-959 Rzeszów.

Stosownie do art. 57 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać: wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności; oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego

prowadzenia postępowania skarga dotyczy; określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

Wysokość wpisu od wniesienia skargi wynosi 500 zł, stosownie do § 2 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Zgodnie z art. 243 i nast. ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi strony mogą ubiegać się o przyznanie prawa pomocy, polegającego na zwolnieniu z kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata lub radcy prawnego.

2 up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Elżbieta Bartman-Ciepły
Kierownik Oddziału
w Wydziale Infrastruktury

 Otrzymują:

1. Pan
2. aa.

– pełnomocnik Wójta Gminy Łańcut,

Do wiadomości:

1. Starosta Łańcucki, ul. Mickiewicza 2, 37-100 Łańcut,
2. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Łańcucie, ul. Józefa Piłsudskiego 9, 37-100 Łańcut.